

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 149

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 martie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 204 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-3	6. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind modificarea Regulamentului pentru autorizarea și verificarea persoanelor fizice care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 55/2007	18
Decizia nr. 205 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	3-4	48. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Listei perimetrelor pentru concesionarea de activități de explorare, Runda nr. 65/2009	19-22
Decizia nr. 206 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. 2 și art. 360 din Codul de procedură penală	5-6	104. — Ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței privind stabilirea cadrului general referitor la completarea și semnarea declarațiilor pentru personalul implicat în gestionarea și implementarea Programului Operațional Regional 2007—2013	23-27
Decizia nr. 207 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică	6-7	154. — Decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Comunicații privind identificarea piețelor relevante ale serviciilor de transmisie în format analogic prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre a serviciilor publice de programe de televiziune și radiodifuziune	28
Decizia nr. 209 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	8-9	640/C. — Ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești pentru modificarea anexei nr. 1 la Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 3.062/C/2008	29
Decizia nr. 212 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 alin. 5 din Codul de procedură penală	10-11	679/C. — Ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești pentru modificarea Regulamentului privind condițiile de participare, organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea funcțiilor vacante de director general, director general adjunct și director de direcție în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și de director de unitate penitenciară, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 3.493/C/2007	29-30
Decizia nr. 224 din 17 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală	11-12	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL	
Decizia nr. 226 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 395 alin. 1 din Codul de procedură penală	13-14	10. — Decizie privind stabilirea unui model de autorizație pentru transferul în străinătate al datelor cu caracter personal în baza art. 29 alin. (4) din Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date	31-32
Decizia nr. 253 din 24 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. e) și art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	14-15		
Decizia nr. 254 din 24 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 alin. (2) și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	15-16		
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
15. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului	17-18		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 204

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Negoescu în Dosarul nr. 7.459/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, conform notelor scrise depuse la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate în susținerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 august 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.459/302/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001**, excepție ridicată de Ion Negoescu în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii contravenționale formulate de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 contravin prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție, deoarece, prin felul în care este reglementată procedura în fața instanței de judecată, procesul-verbal de constatare a contravenției „beneficiază aprioric de prezumția simplă de adevăr și legalitate”. Totodată, în susținerea excepției sunt invocate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu sunt îndeplinite garanțiile unui proces echitabil.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă apreciază că excepția este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, deoarece nu aduc atingere prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) teza finală din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 34 alin. (1): *„Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. [...]”*

Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție. Totodată, sunt invocate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu încalcă art. 23 alin. (11) din Constituție, fiind în deplin acord cu exigențele art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu reglementează răsturnarea sarcinii probei, ci, mai degrabă, posibilitatea contravenientului de a-și exercita pe deplin dreptul la apărare.

Textul de lege criticat a mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 490 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 28 mai 2008, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a mai multor texte din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, reținând, în esență, referitor la art. 34 din ordonanță, că „instanța competentă să soluționeze plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este obligată să urmeze anumite reguli procedurale distincte de cele ale dreptului procesual civil, în virtutea cărora [...] sarcina probei aparține celui care afirmă ceva în instanță. Astfel, alin. (1) al textului de lege menționat stabilește, fără distincții, că instanța competentă să soluționeze

plângerea verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, între care, potrivit art. 33 din ordonanță, și organul care a aplicat sancțiunea, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că sunt respectate dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Negoescu în Dosarul nr. 7.459/302/2008 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 205

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Adrian Liviu Durbac în Dosarul nr. 12.736/301/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.007D/2008, care are ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Standard Snacks” — SRL în Dosarul nr. 5.088/94/2008 al Judecătorei Buftea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.007D/2008 la Dosarul nr. 1.826D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că textele legale criticate prevăd posibilitatea părților de a administra orice probă pentru apărarea intereselor legitime.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 8 mai 2008 și 15 septembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 12.736/301/2007 și nr. 5.088/94/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Buftea — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, excepție ridicată de Adrian Liviu Durbac și Societatea Comercială „Standard Snacks” — SRL în cauze ce au ca obiect judecarea plângerii contravenționale formulate de autorii excepției.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 contravin prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție. Arată că textele legale stabilesc „un regim de favoare”, sub aspect probator, statul fiind dispensat de orice datorie de a proba mențiunile din procesul-verbal de constatare.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Buftea — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece nu aduc atingere dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele legale criticate fac parte din cap. II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, și reglementează aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție, condițiile de întocmire a acestuia și sancțiunea aplicabilă în cazul lipsei unor mențiuni.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Adrian Liviu Durbac și Societatea Comercială „Standard Snacks” — SRL în dosarele nr. 12.736/301/2007 și nr. 5.088/94/2008 ale Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Buftea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece prevederile referitoare la cuprinsul și întocmirea procesului-verbal de constatare a contravenției se referă, fără nicio discriminare, la toate persoanele care au săvârșit contravenții. Or prevederile constituționale invocate vizează, în exclusivitate, părțile din cadrul unui proces. Numai în situația în care procesul-verbal de constatare a contravenției a fost contestat în instanță, persoana sancționată beneficiază de toate drepturile și garanțiile care condiționează dreptul la un proces echitabil.

Textele de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 520 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 ca neîntemeiată, reținând, în esență, că, în cazul declanșării fazei judiciare a sancțiunii administrative, alin. (1) al art. 34 din ordonanță „stabilește, fără distincții, că instanța competentă să soluționeze plângerea verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, îl ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, între care, potrivit art. 33 din ordonanță, și organul care a aplicat sancțiunea, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile alin. (2) al art. 34 din ordonanță prevăd că hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs, fără ca motivarea acestuia să fie obligatorie. De asemenea, pe tot parcursul soluționării plângerii îndreptate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, atât la instanța de fond, cât și în recurs, contravenientul poate să își exercite fără nicio restricție dreptul la apărare. Totodată, instanța competentă să soluționeze plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este obligată să urmeze anumite reguli procedurale, în virtutea cărora sarcina probei aparține celui care afirmă ceva în instanță, iar nu celui care a întocmit procesul-verbal de contravenție”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 206

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. 2 și art. 360 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 și 360 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Ciobanu în Dosarul nr. 6.102,1/114/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă faptul că autoarea excepției a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 august 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.102,1/114/2007, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 și art. 360 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Maria Ciobanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil. Se arată în acest sens că „este absurd și inechitabil să fie obligată la cheltuieli judiciare către stat, în penal, persoana vătămată de însuși statul debitor care, în loc să execute hotărârea obținută în contencios administrativ, nu o face”, determinând astfel inițierea unei acțiuni penale pentru executarea hotărârii judecătorești obținute împotriva statului. În ceea ce privește art. 360 alin. 3 din Codul de procedură penală se susține că este discriminatoriu, întrucât stabilește să se comunice hotărârea redactată în formă motivată doar inculpaților, iar nu și celorlalte părți din proces, și mai ales reclamantului, încălcându-i-se acestuia din urmă dreptul la un proces echitabil. Se arată că nu este suficientă comunicarea dispozitivului, ci este necesară comunicarea întregii hotărâri de către instanța de fond.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată în ceea ce privește art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală. Cu privire la art. 360 din Codul de procedură penală, apreciază că este neconstituțional, deoarece creează o inegalitate între inculpatul

aflat în situațiile speciale menționate în text și celelalte părți din proces.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând și jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 192 și 360 din Codul de procedură penală. Din examinarea susținerilor autoarei excepției consemnate în aceeași încheiere și în concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, precum și a considerentelor încheierii de sesizare rezultă că se critică, în ceea ce privește art. 192 din Codul de procedură penală, numai alin. 2 al acestuia. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. 2 și art. 360 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 192 alin. 2: „*În cazul declarării apelului ori recursului sau al introducerii oricărei alte cereri, cheltuielile judiciare sunt suportate de către persoana căreia i s-a respins ori care și-a retras apelul, recursul sau cererea.*”;

— Art. 360: „*Copii de pe dispozitivul hotărârii se comunică părților care au lipsit atât la judecată, cât și la pronunțare.*”

Inculpatului deținut sau aflat în vreuna dintre situațiile prevăzute în art. 171 alin. 2, care a lipsit de la pronunțarea hotărârii, i se comunică copia dispozitivului hotărârii. De asemenea, copia dispozitivului hotărârii se comunică administrației locului de deținere.

După redactarea hotărârii, inculpaților prevăzuți în alineatul precedent li se comunică copii de pe aceasta.

În cazul în care instanța a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, o copie de pe dispozitivul hotărârii se comunică serviciului de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată următoarele:

I. Dispozițiile art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 752 din 18 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală, statuând, pentru considerentele acolo reținute, că acest text de lege nu aduce atingere liberului acces la justiție și nici dreptului la un proces echitabil. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția pronunțată anterior,

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 192 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Ciobanu în Dosarul nr. 6.102,1/114/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 360 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 207

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

La apelul nominal răspunde Avocatul Poporului, prin consilier juridic.

precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

II. În ceea ce privește art. 360 din Codul de procedură penală, se constată că autoarea excepției este nemulțumită de omisiunea legiuitorului de a reglementa obligativitatea comunicării către inculpatul aflat în libertate o copie a actului de sesizare a instanței, precum și a dispozitivului hotărârii judecătorești pronunțate în cauză. Astfel, se consideră că o copie de pe actul de sesizare și de pe hotărârea judecătorească ar trebui să primească și inculpații aflați în stare de libertate, iar nu numai cei aflați în stare de deținere. Or, această „critică de neconstituționalitate” vizează, în realitate, o problemă de legiferare, problemă care constituie atributul suveran al Parlamentului, care, potrivit art. 61 alin. (1) din Constituție, este „unica autoritate legiuitoare a țării”.

Reprezentantul Avocatului Poporului solicită admiterea excepției, deoarece prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (2) din Constituție. Se arată că prevederile legale criticate permit autorităților competente să lipsească angajații de anumite sporuri legale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În acest sens este invocată jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Cu Adresa nr. 7.791 din 17 septembrie 2008, înaintată Curții Constituționale în temeiul art. 146 lit. d) teza finală din Constituție, **Avocatul Poporului a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 19 și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 154/1998, care prevăd că pentru demnitari unica formă de remunerare a activității desfășurate o constituie indemnizația lunară, dreptul la sporuri fiind recunoscut numai pentru unele categorii de salariați, au caracter discriminatoriu, fiind contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (2) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens este invocată jurisprudența Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând adresa Avocatului Poporului, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) teza finală din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 19 și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 16 iulie 1998, care au următorul cuprins:

— Art. 19: „*Persoanele care ocupă funcții de demnitate publică au dreptul, pentru activitatea desfășurată, la o indemnizație lunară, stabilită în conformitate cu prevederile anexei nr. II.*”;

— Art. 20 alin. (1): „*Indemnizația lunară, prevăzută la art. 19, este unica formă de remunerare a activității corespunzătoare*

funcției și reprezintă baza de calcul pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.”

Avocatul Poporului susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 41 alin. (2) privind protecția socială a muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate pe cale de excepție. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, constatând constituționalitatea prevederilor art. 19 și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 154/1998, a reținut, în esență, că sporurile, premiile și alte stimulente, acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative, reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție.

Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar reprezintă opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept totodată să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. Astfel, principiul egalității în drepturi și al nediscriminării, invocat de autorul excepției, aplicându-se doar situațiilor egale ori analoage, tratamentul juridic diferențiat, stabilit de legiuitor în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă în cauza de față nici privilegii și nici discriminări.

Întrucât până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea reține totodată că prevederile legale criticate nu încalcă nici dispozițiile art. 41 alin. (2) din Constituție, întrucât acestea nu privesc niciunul dintre criteriile menționate de textul constituțional, referitoare la măsurile de protecție socială a muncii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 209

din 17 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 256 alin. (3)
din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Domeniul Coroanei” — S.R.L. în Dosarul nr. 10.168/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat Ana Maria Mihălcescu, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.924D/2008, nr. 2.024D/2008, nr. 2.107D/2008 și nr. 2.294D/2008, care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Cervina” — S.A. Segarcea și Societatea Comercială „Oltyre” — S.A. Craiova în dosarele nr. 10.169/63/2008, nr. 10.167/63/2008, nr. 10.508/63/2008 și nr. 14.099/63/2008 ale aceleiași instanțe.

La apelul nominal răspund autorii excepției, prin același avocat, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Avocatul autorilor excepției este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.924D/2008, nr. 2.024D/2008, nr. 2.107D/2008 și nr. 2.294D/2008 la Dosarul nr. 1.923D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorilor excepției solicită admiterea acesteia, deoarece prevederile legale criticate încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (2) și art. 56 alin. (2) din Constituție. Se arată că dreptul prin care s-a concesionat un bun este un drept câștigat care trebuie respectat. De asemenea, modalitatea de impozitare trebuie să fie echitabilă și rezonabilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate în susținerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 16 septembrie 2008, 25 septembrie 2008 și 4 noiembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 10.168/63/2008, nr. 10.169/63/2008, nr. 10.167/63/2008, nr. 10.508/63/2008 și nr. 14.099/63/2008, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Domeniul Coroanei” — S.R.L., Societatea Comercială „Cervina” — S.A. Segarcea și Societatea Comercială „Oltyre” — S.A. Craiova în cauze ce au ca obiect judecarea plângerilor împotriva deciziilor de impunere emise de primărie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt neconstituționale în raport cu prevederile art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (2) și art. 56 alin. (2) din Constituție, deoarece prevăd că taxa pe terenurile proprietate a statului reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor. Se arată că, anterior modificării textului de lege criticat prin Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, această sarcină nu era prevăzută în legislația fiscală, iar concesionarului îi revenea numai obligația de a suporta redevența anuală stabilită prin contractul de concesiune. De asemenea, se arată că suprimarea dreptului câștigat de concesionar nu are justificare și este incompatibilă cu principiile statului de drept.

Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere textelor constituționale invocate, deoarece în cauză este vorba de instituirea unei obligații fiscale, iar nu de stabilirea unor măsuri de ocrotire a proprietății.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, deoarece nu aduc atingere principiilor ocrotirii și garantării, în mod egal, a proprietății private.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile autorilor excepției, prin avocat, și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 343/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 256 alin. (3): „*Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, se stabilește taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren.*”

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia apreciază că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul român, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (2) privind ocrotirea în mod egal a proprietății private și art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 299 din 6 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 8 mai 2006, pronunțându-se asupra constituționalității prevederilor art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Curtea a statuat, față de jurisprudența anterioară, că „plata impozitului pe teren în cazul terenurilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, de către concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, nu este de natură a încălca prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție. Legiuitorul este liber să stabilească impozite, în măsura în care acestea sunt

proporționale, rezonabile și echitabile, condiție îndeplinită în cazul de față. Aceasta, cu atât mai mult cu cât concesionarea, închirierea, ca și darea în administrare și în folosință a terenurilor se fac în general pe termen foarte lung, prin convenții/acte intervenite între părțile interesate”.

Referitor la invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Constituție, cu motivarea că pentru terenul concesionat ori închiriat concesionarul și locatarul plătesc și redevență/chirie etc., Curtea a reținut, prin aceeași decizie, că „aceasta nu are relevanță sub raportul constituționalității textului criticat, fiind o problemă care privește exclusiv părțile contractului de concesiune sau de închiriere, precum și clauzele lui, iar nu o problemă de ocrotire inegală a dreptului de proprietate privată. Ocrotirea proprietății private nu se realizează prin regimul de impozitare, ci prin alte instrumente juridice. De altfel, Curtea constată că prevederile art. 1 paragraful 2 al Protocolului adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilesc că dispozițiile privind protecția proprietății nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru reglementarea folosinței bunurilor conform interesului general și pentru a asigura plata impozitelor”.

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a mai reținut că textul criticat se aplică în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor care se află în situațiile prevăzute de ipoteza normei respective. Pe de altă parte, principiul egalității în drepturi înscris în Constituție privește egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără a institui egalitatea între cetățeni și autoritățile publice sau între cetățeni și stat sau unitățile administrativ-teritoriale, ca persoane juridice de drept public.

În sfârșit, referitor la invocarea încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, Curtea a constatat că stabilirea prin lege a obligației plății impozitului pe teren pentru subiectele prevăzute nu numai că nu încalcă, ci, dimpotrivă, este perfect compatibilă cu textele constituționale invocate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 256 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Domeniul Coroanei” — S.R.L., Societatea Comercială „Cervina” — S.A. Segarcea și Societatea Comercială „Oltyre” — S.A. Craiova în dosarele nr. 10.168/63/2008, nr. 10.169/63/2008, nr. 10.167/63/2008, nr. 10.508/63/2008 și nr. 14.099/63/2008 ale Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 212
din 17 februarie 2009referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 alin. 5
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Yahya Fawzi Abdul Hameed Al Lahham în Dosarul nr. 641/46/2008 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că autorul excepției este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare în cauză a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea nr. 55/R/MF din 8 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 641/46/2008, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 alin. 5 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Yahya Fawzi Abdul Hameed Al Lahham.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece reglementează obligația procurorului ca, în situația în care în aceeași cauză se găsesc mai mulți inculpați, pentru care durata arestării preventive expiră la date diferite, să sesizeze instanța cu privire la ceilalți inculpați, ori de câte ori expiră durata arestării pentru unul dintre inculpați. Se încalcă astfel, în opinia autorului excepției, dreptul la un proces echitabil, deoarece prelungirea măsurii arestării se face, atât pentru majori, cât și pentru minori, de un număr de ori mult mai mare decât în situațiile obișnuite, având loc „o comprimare a timpului, cele 180 de zile fiind acoperite în două luni”. „Se creează astfel premisele unui abuz și unei grave ilegalități, cu încălcarea dreptului la libertatea individuală...în sensul că măsura preventivă, ce ar trebui prelungită din 30 în 30 de zile în cursul urmăririi penale și numai motivat, se transformă într-o adevărată pedeapsă stabilită la începutul celor 180 de zile pentru întreaga perioadă de 6 luni, practic o executare anticipată a pedepsei”. Se mai arată că procurorul este în imposibilitatea efectuării actelor de urmărire penală, fiind ocupat cu formalitățile înaintării dosarului la instanță. De asemenea, inculpatul nu poate beneficia de o

apărare efectivă și eficientă, dosarul fiind permanent la instanța de judecată, și se încalcă și dispozițiile constituționale privind libertatea individuală, deoarece „prelungirea arestării preventive după scurgerea primei luni se va face de două ori în intervalul legal de 20, respectiv de 30 de zile; astfel pentru inculpați se discută în aproximativ primele două luni propunerea de prelungire a măsurii arestării preventive pentru toate cele 180 de zile permise de lege, față de situația normală în care măsura ar trebui discutată la expirarea fiecărei prelungiri de 30 de zile în decurs de 6 luni”.

Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că „toate aspectele privind neconstituționalitatea art. 156 alin. 5 din Codul de procedură penală sunt de natură procedurală și nu constituțională și, prin urmare, ar putea forma obiectul unei viitoare reglementări procedurale în materie, pe care să o realizeze legiuitorul ordinar”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile alin. (5) al art. 156 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „*Propunerea pentru prelungirea arestării dispuse în cursul urmăririi penale*”, potrivit căreia „*Când în aceeași cauză se găsesc mai mulți inculpați arestați pentru care durata arestării preventive expiră la date diferite, procurorul care sesizează instanța pentru unul dintre inculpați va sesiza, totodată, instanța și cu privire la ceilalți inculpați*”.

În susținerea excepției se invocă art. 21, 23 și 24 din Constituție privind accesul liber la justiție, libertatea individuală și, respectiv, dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, contrar susținerilor autorului excepției, textul de lege criticat dă expresie dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (5) potrivit cărora, „În cursul urmăririi penale, arestarea preventivă se poate dispune pentru cel mult 30 de zile și se poate prelungi cu câte cel mult 30 de zile, fără ca durata totală să depășească un termen rezonabil, și nu mai mult de 180 de zile”. Prin reglementarea obligației procurorului ca, atunci când în aceeași cauză se găsesc mai mulți inculpați arestați pentru care durata arestării preventive expiră la date diferite, sesizând instanța pentru unul dintre inculpați să sesizeze, totodată,

instanța și cu privire la ceilalți inculpați, legiuitorul a fost preocupat de asigurarea pentru aceștia a tuturor garanțiilor pe care le presupune accesul liber la justiție și dreptul la apărare.

Pretinsele dificultăți procedurale la care face referire autorul excepției vizează modul de interpretare și aplicare a normelor criticate în cauza dedusă judecării, excedând, prin urmare, competenței Curții Constituționale, care se pronunță numai cu privire la constituționalitatea actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 156 alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Yahya Fawzi Abdul Hameed Al Lahham în Dosarul nr. 641/46/2008 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 224
din 17 februarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 1 și 2
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Având cuvântul, avocatul autorilor excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând pe larg motivele de neconstituționalitate expuse în fața instanței de fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că ceea ce se critică este modul în care instanțele au înțeles să aplice în cauză dispozițiile art. 332 din Codul de procedură penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.692/111/2006, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Ecaterina Mușe și Petru Petricău.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ecaterina Mușe și Petru Petricău în Dosarul nr. 2.692/111/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal este prezent autorul excepției Petru Petricău, asistat de domnul avocat Alexandru Pantea, lipsind Ecaterina Mușe, care este reprezentată de același avocat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 332 alin. 1 din Codul de procedură penală, în formularea actuală, dă posibilitatea instanțelor judecătorești să gireze abuzuri ale organelor de cercetare penală și ale Parchetului, deoarece, în practică, instanțele au posibilitatea să restituie cauzele pentru refacerea urmăririi penale, atunci când sunt sesizate cu fapte care sunt încadrate juridic de așa manieră încât nu rezultă evident că organele Parchetului sunt competente de a efectua cercetarea penală, iar dacă încadrarea juridică are loc în cursul cercetării judecătorești sub diferite motive, nu se face în cauză aplicarea prevederilor art. 332 alin. 1 din Codul de procedură penală. În ceea ce privește alin. 2 al art. 332 din același cod, se arată că, în actuala formulare cu privire la desesizarea instanței în cazul nerespectării dispozițiilor referitoare la sesizarea acesteia, permite eludarea, printr-o sesizare a instanței competente de către o altă instanță, prin schimbarea încadrării juridice a faptei cu care a fost sesizată, într-o altă încadrare juridică ce atrage competența de cercetare a Parchetului, situație în care nu se mai are în vedere actul de sesizare a instanței — rechizitoriul. Se arată că ceea ce a determinat în cauză sesizarea Curții Constituționale sunt gravele abuzuri ale organelor de urmărire penală față de inculpați și se expun o serie de date privitoare la cercetarea penală în cauză.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că rațiunea legiuitorului de a insera în dispozițiile art. 332 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală prevederi exprese referitoare la situațiile în care instanța se desesizează și restituie cauza la procuror a fost aceea de a eficientiza actul de justiție, ce implică dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, arătând că acestea nu încalcă liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Ecaterina Mușe și Petru Petricău în Dosarul nr. 2.692/111/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 332 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Restituirea pentru refacerea urmăririi penale*, care au următorul conținut: „Când se constată, înainte de terminarea cercetării judecătorești, că în cauza supusă judecării s-a efectuat cercetare penală de un alt organ decât cel competent, instanța se desesizează și restituie cauza procurorului, care procedează potrivit art. 268 alin. 1. Cauza nu se restituie atunci când constatarea are loc după începerea dezbaterilor sau când instanța, în urma cercetării judecătorești, schimbă încadrarea juridică a faptei într-o altă infracțiune pentru care cercetarea penală ar fi revenit altui organ de cercetare.

Instanța se desesizează și restituie cauza procurorului pentru refacerea urmăririi penale în cazul nerespectării dispozițiilor privitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, sesizarea instanței, prezența învinutului sau a inculpatului și asistarea acestuia de către apărător.”

În susținerea excepției se invocă art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional. Astfel, prin Decizia nr. 1.191 din 11 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 8 decembrie 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 332 alin. 1—3 din Codul de procedură penală, statuând, pentru considerentele acolo arătate, că acestea nu încalcă dreptul la un proces echitabil. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

De altfel, în prezenta cauză, autorii excepției sunt nemulțumiți de modul în care organele de urmărire penală au făcut aplicarea dispozițiilor legale, critica lor fiind formulată, prin urmare, din perspectiva modului de interpretare și aplicare a legii, aspecte care excedează competenței Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 226

din 19 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 395 alin. 1
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 395 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Marius Jurcău în Dosarul nr. 184/337/2008 al Judecătoriai Zalău.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 184/337/2008, **Judecătoria Zalău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 395 alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Vasile Marius Jurcău cu ocazia soluționării unei cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, în măsura în care dovedirea cazurilor de revizuire prevăzute de art. 394 lit. b), c) și d) din Codul de procedură penală se poate face și prin ordonanța procurorului, dacă prin aceasta s-a dispus asupra fondului cauzei. Arată că art. 395 alin. 1 din același cod permite procurorului nemulțumit de o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, prin care inculpatul a fost achitat, să pornească urmărirea penală pentru mărturie mincinoasă împotriva martorilor din respectivul dosar, ca apoi să dea o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală, făcând aplicarea dispozițiilor art. 181 din Codul penal, pentru a dovedi astfel presupusul caz de revizuire prevăzut de art. 394 lit. b) din Codul de procedură penală. Consideră că textul de lege criticat deschide larg porțile abuzului pentru procuror, care prin propriile ordonanțe își poate crea dovezi pentru a demonstra existența cazului de revizuire, în condițiile în care persoana achitată prin hotărâre judecătorească definitivă nu are posibilitatea de a ataca în instanță respectiva ordonanță a procurorului. Mai mult, având în vedere dispozițiile art. 403 alin. 2 din Codul de procedură penală, persoanele prevăzute în art. 394 lit. b) și d) nu pot fi ascultate ca martori în cauza supusă revizuirii. Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate tind să pună pe picior de egalitate o hotărâre judecătorească definitivă cu o apreciere subiectivă a unui participant la procesul penal, încălcând astfel dreptul la un proces echitabil, întrucât ordonanța procurorului nu are valoare de hotărâre judecătorească definitivă pe baza căreia se poate constata că o persoană a comis o infracțiune.

Judecătoria Zalău apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece infracțiunea de mărturie mincinoasă este o faptă gravă care împiedică aflarea adevărului și soluționarea corectă a unui proces penal, fapt ce impune o cercetare corectă și un tratament juridic adecvat. Arată că, din punct de vedere juridic, nu există o echivalență între ordonanța procurorului și o hotărâre judecătorească definitivă. De altfel, prevederile noului cod de procedură penală au înlăturat ordonanța procurorului ca mijloc de dovedire a acestui caz de revizuire, respectiv a martorului care a săvârșit infracțiunea de mărturie mincinoasă în cauza a cărei revizuire se cere.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 395 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 395 alin. 1 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: „*Situațiile care constituie cazurile de revizuire prevăzute în art. 394 lit. b), c) și d) se dovedesc prin hotărâre judecătorească sau prin ordonanța procurorului, dacă prin acestea s-a dispus asupra fondului cauzei.*”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 alin. (1) cu privire la dreptul la apărare, precum și a prevederilor art. 6 paragrafele 1 și 2 referitoare la dreptul la un proces echitabil și la prezumția de nevinovăție din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat, conform căruia situațiile care constituie cazurile de revizuire prevăzute în art. 394 lit. b), c) și d) din Codul de procedură penală se dovedesc prin hotărâre judecătorească sau prin ordonanța procurorului prin care s-a dispus asupra fondului cauzei, nu conține dispoziții care prin natura lor afectează dreptul la un proces echitabil, întrucât părțile se pot prevala de toate garanțiile care condiționează

caracterul echitabil al procesului. Totodată, procedura de judecată a cererii de revizuire asigură dreptul la apărare al părților pe tot parcursul judecării ei. Conform art. 405 din Codul de procedură penală, „*Rejudecarea cauzei după admiterea în principiu a cererii de revizuire se face potrivit regulilor de procedură privind judecarea în primă instanță*”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 395 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Marius Jurcău în Dosarul nr. 184/337/2008 al Judecătorei Zalău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 253

din 24 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. e) și art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. e) și art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobila Elbac” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 4.274/110/2007 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef referă asupra cauzei și arată că partea Neculai Filip a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.274/110/2007, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

Eventualele abuzuri ale organelor de urmărire penală sau ale procurorilor, la care se face referire în motivarea excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii autorului excepției, nu pot constitui motive de neconstituționalitate a textului de lege criticat și, prin urmare, nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional.

a dispozițiilor art. 56 lit. e) și art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Mobila Elbac” — S.A. din Bacău într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la o decizie modificată unilateral.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2) și art. 21 alin. (3).

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale sau reglementărilor internaționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părții, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 lit. e) și art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 56 lit. e): „*Contractul individual de muncă încetează de drept: [...]*”

e) *ca urmare a constatării nulității absolute a contractului individual de muncă, de la data la care nulitatea a fost constatată prin acordul părților sau prin hotărâre judecătorească definitivă;*”

— Art. 57 alin. (3): „*Nulitatea contractului individual de muncă poate fi acoperită prin îndeplinirea ulterioară a condițiilor impuse de lege.*”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 16 alin. (2) referitor la egalitatea în fața legii și art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege criticate. Astfel, prin Decizia nr. 660 din 10 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 8 iulie 2008, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate, referitoare la încetarea contractului individual de muncă ca urmare a constatării nulității absolute a acestuia, de la data la care nulitatea a fost constatată, precum și la modalitatea de acoperire a nulității, sunt conforme prevederilor art. 16 alin. (2) din Constituție, deoarece

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 lit. e) și al art. 57 alin. (3) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mobila Elbac” — S.A. din Bacău în Dosarul nr. 4.274/110/2007 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 254

din 24 februarie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 alin. (2) și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 alin. (2) și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sews România” — S.R.L din Deva în Dosarul nr. 881/57/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 881/57/2008, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 alin. (2) și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Sews România” — S.R.L. din Deva cu ocazia soluționării contestației în anulare formulate împotriva Deciziei civile nr. 554 din 15 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.548/97/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (2), art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (2), în măsura în care aceste dispoziții de lege se referă la abrogarea art. 72 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, la care se face referire expresă în cuprinsul Legii nr. 53/2003, întrucât abrogarea ar fi implicită, iar nu expresă. În final, autorul excepției solicită să se constate că „prevederea vagă din partea finală a art. 298 alin. (2) din Codul muncii — Legea nr. 53/2003 nu abrogă în mod expres prevederile privitoare la competență din art. 72 din Legea nr. 168/1999”.

Instanța de judecată, considerând că textele de lege criticate abrogă în mod expres art. 72 din Legea nr. 168/1999, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale sau reglementărilor internaționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 alin. (2) și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sews România” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 881/57/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 284 alin. (2) și art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții care au următoarea redactare:

— Art. 284 alin. (2): „*Cererile referitoare la cauzele prevăzute la alin. (1) se adresează instanței competente în a cărei circumscripție reclamantul își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul.*”;

— Art. 298 alin. (2) ultima liniuță: „*Pe data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă:*

— *orice alte dispoziții contrare.*”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale sunt neconstituționale în raport cu prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (2), art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (2).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 126 din Constituție, legiuitorul este în drept să reglementeze competența instanțelor judecătorești și să modifice, pentru viitor, aceste reglementări, în funcție de noi rațiuni pe care le are în vedere, fără ca aceasta să aibă semnificația unei aplicări retroactive.

În speță însă autorul excepției pune în discuție de fapt modul de aplicare în timp a unor norme de lege, precum și raportul dintre legea specială și dreptul comun în materia dreptului muncii. De asemenea, este nemulțumit de „scăparea legislativă” care creează serioase probleme de interpretare în ceea ce privește stabilirea competenței. Or, toate aspectele invocate țin, în realitate, de aplicarea legii, ce revine instanței de judecată, iar nu Curții Constituționale. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului

Având în vedere faptul că România, în calitate de stat membru, are obligația de a transpune în legislația națională prevederile directivelor Uniunii Europene în domeniul protecției mediului,

ținând cont de faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, aprobată prin Legea nr. 19/2008, transpune prevederile Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2004/35/CE din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului,

întrucât Directiva 2004/35/CE a fost completată de art. 15 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2006/21/CE din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE,

în scopul garantării unei transpuneri complete a Directivei 2006/21/CE și având în vedere avizul motivat transmis autorităților române de Comisia Europeană la data de 1 decembrie 2008 pentru neîndeplinirea obligației de comunicare a tuturor măsurilor de transpunere în dreptul intern a Directivei 2006/21/CE,

pentru evitarea declanșării fazei contencioase prin sesizarea de către Comisia Europeană a Curții de Justiție a Comunităților Europene cu o acțiune în constatarea neîndeplinirii de către România a obligațiilor de stat membru,

considerând faptul că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 29 iunie 2007, aprobată prin Legea nr. 19/2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, punctele 17, 19 și 21 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„17. *specii și habitate naturale protejate:*

a) speciile incluse în anexele nr. 3, 4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare;

b) habitatele de păsări migratoare sau ale speciilor incluse în anexa nr. 3, precum și habitatele naturale enumerate în anexa nr. 2 și locurile de reproducere sau de odihnă ale speciilor prevăzute în anexele nr. 4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare;

19. starea de conservare a unui habitat natural se consideră «favorabilă» în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) arealul său natural și suprafețele pe care le acoperă în interiorul acestui areal sunt stabile sau în creștere;

b) structura și funcțiile specifice necesare menținerii sale pe termen lung există și este posibilă existența acestora în viitorul previzibil;

c) speciile sale caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă, în conformitate cu definiția de la pct. 21;

21. starea de conservare a unei specii se consideră «favorabilă» în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) datele privind dinamica populațiilor speciei respective indică faptul că aceasta se menține și are șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatelor sale naturale;

b) arealul natural al speciei nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitorul previzibil;

c) există și probabil va continua să existe un habitat suficient de mare pentru ca populațiile speciei să se mențină pe termen lung;”.

2. La articolul 2, după punctul 21 se introduce un nou punct, punctul 22, cu următorul cuprins:

„22. *starea inițială* — starea resurselor naturale și serviciilor la momentul producerii prejudiciului, care ar fi existat dacă prejudiciul asupra mediului nu s-ar fi produs, estimată pe baza celor mai bune informații disponibile.”

3. Mențiunea privind transpunerea normelor comunitare se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2004/35/CE din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE)

nr. L 143 din 30 aprilie 2004, astfel cum a fost completată de art. 15 al Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2006/21/CE din 15 martie 2006 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive și de modificare a Directivei 2004/35/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 102 din 11 aprilie 2006.”

4. **La anexa nr. 3 „Activitățile pentru care răspunderea este obiectivă”, la punctul 7, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) substanțelor și preparatelor periculoase prevăzute la art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.408/2008 privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase;”.

5. **La anexa nr. 3, după punctul 11 se introduce un nou punct, punctul 12, cu următorul cuprins:**

„12. Gestionarea deșeurilor extractive, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 856/2008 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive.”

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul mediului,

Nicolae Nemirschi

Ministrul economiei,

Adriean Videanu

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Vasile Pușcaș

București, 25 februarie 2009.

Nr. 15.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea Regulamentului pentru autorizarea și verificarea persoanelor fizice care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 55/2007

Având în vedere dispozițiile art. 8 alin. (1) lit. c) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Articol unic. — Regulamentul pentru autorizarea și verificarea persoanelor fizice care desfășoară activități de proiectare, execuție și exploatare în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 55/2007, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 15 din 9 ianuarie 2008, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 11, alineatele (7) și (8) se abrogă.**

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Petru Lificiu

București, 26 februarie 2009.

Nr. 6.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN**privind aprobarea Listei perimetrelor pentru concesionarea de activități de explorare,
Runda nr. 65/2009**

În temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, al art. 40 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de autoritate competentă abilitată să aplice prevederile Legii minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, organizează concurs public de oferte pentru concesionarea de activități miniere de explorare în perimetrele aprobate potrivit prezentului ordin.

Art. 2. — Perimetrele în cuprinsul cărora urmează a fi concesionate activități de explorare, inclusiv coordonatele topogeodezice, perimetrele exceptate și resursa minerală, sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Ofertele redactate în limba română vor fi depuse în două exemplare, original și copie, conform legii, la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale din București, str. I.D. Mendeleev nr. 36—38, sectorul 1.

(2) Termenul de depunere a ofertelor este ora 15,00 a celei de-a 35-a zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 4. — Ofertele persoanelor juridice române sau străine interesate vor cuprinde, cu respectarea prevederilor art. 42—45 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare, următoarele documente și informații:

I. plic exterior:

A. în cazul persoanelor juridice române:

a) declarație de participare, semnată și ștampilată de ofertant, fără ștersături sau adăugări, care va cuprinde angajamentul de a menține valabilitatea ofertei, menționarea perimetrului la care se referă, respectiv denumirea, poziția din anexa la prezentul ordin potrivit art. 2 și coordonatele topogeodezice, așa cum au fost publicate, precum și asumarea răspunderii ofertantului asupra datelor și declarațiilor din ofertă.

Menționarea în cuprinsul declarației de participare a altor coordonate topogeodezice decât cele publicate în conformitate cu prezentul ordin atrage descalificarea ofertei, fără a se mai proceda la deschiderea plicului interior;

b) declarație cuprinzând date și informații privind ofertantul, respectiv denumirea, sediul social, codul unic de înregistrare, capitalul social, asociații/acționarii, precum și numele, funcția, telefonul/faxul persoanei împuternicite de ofertant, cu care se vor face comunicările;

c) copii, certificate pentru conformitate, de pe actul constitutiv și certificatul de înregistrare ale ofertantului;

d) certificat constatator privind ofertantul, emis de oficiul registrului comerțului, în termen de valabilitate, în original;

e) lista cuprinzând menționarea datelor și informațiilor incluse în fondul geologic național și/sau în fondul național de resurse/rezerve minerale, utilizate la elaborarea ofertei; în cazul utilizării de date și informații publice referitoare la resurse minerale se va indica sursa din care provin acestea;

f) dovada privind deținerea legală a datelor și informațiilor incluse în fondul geologic național și/sau în fondul național de resurse/rezerve minerale, utilizate la elaborarea ofertei, respectiv factura emisă de Agenția Națională pentru Resurse Minerale și ordinul de plată sau chitanța corespunzătoare, precum și acordul de confidențialitate pentru utilizarea datelor și informațiilor geologice încheiat între ofertant și Agenția Națională pentru Resurse Minerale;

g) scrisoare de bonitate, în original sau copie legalizată, cuprinzând următorii indicatori economici exprimați în procente: lichiditate globală, solvabilitate patrimonială, rata profitului brut și rentabilitate financiară. Lipsa oricărui indicator economic solicitat atrage depunerea ofertei. Prezentarea oricărui alt indicator decât cei menționați nu se ia în considerare;

h) certificate constatatoare/adeverințe, în original sau copie legalizată, emise de autoritățile/instituțiile publice care administrează bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale, precum și bugetele locale;

i) certificat de atestare privind capacitatea tehnică pentru întocmirea documentațiilor și/sau executarea lucrărilor de cercetare geologică și memoriu cuprinzând prezentarea activităților miniere executate sau în curs de executare, în cazul ofertanților specializați și atestați de Agenția Națională pentru Resurse Minerale; sau

— documentație privind dotarea tehnică a ofertantului, care va cuprinde cel puțin informații privind instalațiile și utilajele specifice activităților miniere de cercetare geologică, deținute de ofertant, și titlul deținerii acestora, precum și personalul ofertantului, inclusiv personalul de specialitate specific

activităților miniere, și un memoriu cuprinzând prezentarea activităților miniere executate sau în curs de executare, în cazul ofertanților cu dotare tehnică proprie, neatestați de Agenția Națională pentru Resurse Minerale; sau

— copie de pe certificatul de atestare privind capacitatea tehnică pentru întocmirea documentațiilor și/sau executarea lucrărilor de cercetare geologică a persoanei juridice cu care urmează să fie executate activitățile miniere, semnată și ștampilată pentru conformitate, memoriu cuprinzând prezentarea activităților miniere executate de aceasta sau în curs de executare, precum și actul juridic prin care s-a convenit obligația fermă de executare a activităților miniere, dacă acestea îi vor fi concesionate, în cazul ofertanților fără capacitate tehnică proprie.

Pentru capacitatea tehnică se vor depune documente numai pentru unul dintre cele 3 cazuri prezentate anterior. În situația în care documentația pentru atestarea capacității tehnice este depusă la Agenția Națională pentru Resurse Minerale, dar nu s-a obținut încă atestatul, se vor prezenta documentele prevăzute la paragrafele 2 sau 3 de la lit. i).

În situația în care un operator economic depune oferte pentru mai multe perimetre din lista aprobată prin prezentul ordin, originalele prevăzute la lit. d), g) și h) vor fi prezentate în oferta aflată pe poziția superioară din listă. Pentru celelalte oferte se prezintă copii certificate în conformitate cu originalul, cu specificarea expresă în care dintre oferte se găsesc originalele.

Documentele prevăzute la lit. d), g) și h) se vor prezenta în termen de valabilitate la data depunerii ofertei;

B. în cazul persoanelor juridice străine, plicul exterior va cuprinde documentele și informațiile prevăzute la lit. A.a), b), e), f) și i), precum și următoarele:

a) scrisoarea de bonitate, fără prezentarea indicatorilor prevăzuți la art. 59 alin. (1) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare;

b) raportul anual auditat.

Documentele cuprinse în plicul exterior se vor prezenta îndosariate, cu paginile numerotate și cu filă finală;

II. plic interior care, atât în cazul persoanelor juridice române, cât și străine, conține oferta propriu-zisă, respectiv:

a) programul de explorare propus;

b) proiectul tehnic de refacere a mediului.

Programul de explorare propus și proiectul tehnic de refacere a mediului vor cuprinde inclusiv volumele fizice de lucrări, defalcate pe ani contractuali, și valorile estimative corespunzătoare acestora.

Art. 5. — (1) În conformitate cu prevederile art. 72 alin. (4) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare, lipsa oricărui document din plicul exterior atrage descalificarea ofertei, fără a se mai proceda la deschiderea plicului interior.

(2) Lipsa oricărui document din plicul interior atrage descalificarea ofertei, conform art. 72 alin. (6) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — (1) În vederea formulării ofertelor, Agenția Națională pentru Resurse Minerale pune la dispoziția persoanelor juridice interesate date și informații geologice existente în fondul geologic național și/sau în fondul național de resurse/rezerve minerale.

(2) Accesul la datele și informațiile geologice se face, conform art. 11 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare, în baza solicitării scrise, cu respectarea condițiilor impuse de legislația privind informațiile clasificate, a acordului de confidențialitate și în condițiile achitării de către solicitant a tarifelor pentru consultarea și utilizarea de date și informații din fondul geologic național referitoare la resurse minerale, cu excepția petrolului, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 143/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 19 septembrie 2002.

Art. 7. — Ofertele vor fi deschise la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, la ora 10,00 a celei de-a 3-a zile lucrătoare de la data împlinirii termenului prevăzut la art. 3.

Art. 8. — (1) Organizarea și desfășurarea concursului public de ofertă pentru concesionarea de activități de explorare se realizează în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.208/2003 privind aprobarea Normelor pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, cu modificările ulterioare.

(2) Modalitatea de evaluare a capacității financiare, capacității tehnice, programului de explorare și proiectului tehnic de refacere a mediului, precum și datele-limită ale evaluării ofertelor și cea a declarării câștigătorului pot fi obținute gratuit de participanții la concursul public de ofertă de la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

(3) Relații suplimentare pot fi obținute la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale sau la telefon: 317.00.96 ori 317.00.18, 317.00.94, 317.00.95/interior 115.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gelu-Agafiel Mărăcineanu

LISTA
perimetrelor scoase la concurs public de oferte, Runda nr. 65/2009,
pentru concesiunea activităților miniere de explorare

Nr. crt.	Denumirea perimetrului	Coordonate		Suprafața km ²	Județul	Substanța
		X	Y			
1.	Manișca	478.400	601.500	6,700	CV	apă minerală naturală
		479.500	605.000			
		478.000	605.000			
		476.500	602.500			
		476.500	601.500			
2.	Vârful Mihoc	516.480	252.880	0,731	AR	diabaz
		516.440	253.470			
		515.250	252.900			
		515.300	252.300			
3.	Dealul Lipova	516.380	246.240	1,658	AR	granodiorit
		516.660	247.000			
		516.760	247.460			
		516.240	248.600			
		515.860	248.680			
		515.500	247.850			
4.	Terasa Căvăran	452.000	278.000	1,505	CS	nisip și pietriș
		452.000	278.950			
		451.750	279.075			
		451.650	278.900			
		451.150	278.870			
		451.025	279.100			
		450.850	279.720			
		450.600	279.650			
		450.700	278.200			
		451.100	277.920			
5.	Sărmal	459.000	578.000	1,000	BV	apă minerală naturală
		458.000	578.000			
		458.000	577.000			
		459.000	577.000			
6.	Dealul Curatu	639.952	312.424	1,495	SJ	gnais
		640.000	311.726			
		639.279	312.116			
		638.828	312.569			
		639.092	313.547			
		639.791	313.709			
7.	Jena Sud-Est	459.780	274.680	0,349	TM	nisip și pietriș
		459.785	274.790			

Nr. crt.	Denumirea perimetrului	Coordonate		Suprafața km ²	Județul	Substanța
		X	Y			
		459.550	275.100			
		459.270	275.180			
		458.940	275.130			
		458.850	275.300			
		458.630	275.300			
		458.750	275.160			
		458.710	275.040			
		458.810	274.860			
		459.410	274.810			
		459.450	274.700			
		459.510	274.765			
		459.590	274.750			
		459.740	274.640			
8.	Bixad Olt	513.950	566.107	0,285	CV, HG	apă minerală terapeutică
		513.950	566.335			
		513.716	566.340			
		513.325	566.215			
		512.900	566.226			
		512.900	565.800			
		513.789	566.145			
9.	Dezești	445.000	256.000	5,000	CS	granodiorit industrial și de construcție
		445.000	258.000			
		442.500	258.000			
		442.500	256.000			
10.	Deta Vest	440.179	202.878	0,487	TM	apă geotermală
		439.774	203.803			
		439.415	203.576			
		439.736	202.564			
11.	Nadasu	599.194	359.078	7,348	CJ, SJ	gips
		599.194	363.050			
		597.344	363.050			
		597.344	359.078			
12.	Arad Gemi Sport	525.260	217.975	0,003	AR	apă geotermală
		525.313	218.031			
		525.288	218.054			
		525.231	217.995			
13.	Recea Cemacon	636.815	344.862	0,157	SJ	argilă comună
		636.814	345.256			
		636.389	345.279			
		636.423	344.901			

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI LOCUINȚEI

ORDIN**privind stabilirea cadrului general referitor la completarea și semnarea declarațiilor pentru personalul implicat în gestionarea și implementarea Programului Operațional Regional 2007—2013**

Având în vedere:

- Regulamentul Consiliului (CE, Euratom) nr. 1.605/2002 asupra Regulamentului financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul Comisiei (CE, Euratom) nr. 2.342/2002 privind regulile detaliate de implementare a Regulamentului Consiliului (CE, Euratom) nr. 1.605/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.083/2006 cuprinzând prevederi generale asupra Fondului European pentru Dezvoltare Regională, Fondului Social European și Fondului de Coeziune, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul Comisiei (CE) nr. 1.828/2006 privind regulile de implementare a Regulamentului Consiliului (CE) nr. 1.083/2006;
- Regulamentul (CE) nr. 1.080/2006 al Parlamentului European și Consiliului privind Fondul European pentru Dezvoltare Regională,

având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 29/2007 privind modul de alocare a instrumentelor structurale, a prefinanțării și a cofinanțării alocate de la bugetul de stat, inclusiv din fondul național de dezvoltare, în bugetul instituțiilor implicate în gestionarea instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 249/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 33/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței, cu modificările ulterioare,

pentru evitarea oricăror situații generatoare de conflicte de interese, pentru stabilirea unui cadru general, coerent și unitar în implementarea Programului Operațional Regional 2007—2013, precum și pentru asigurarea corectitudinii procesului de luare a deciziilor oficiale, prin evitarea prejudicierii acestuia din motive legate de preferințe, afinități sau afilieri profesionale, politice, etnice, religioase, comerciale, necomerciale sau de orice altă natură,

ministrul dezvoltării regionale și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — Cu data prezentului ordin, personalul implicat în gestionarea și implementarea Programului Operațional Regional 2007—2013 are obligativitatea completării și semnării următoarelor documente:

- a) Declarație generală privind conflictul de interese, în formatul prevăzut în anexa nr. 1;
- b) Declarație de interese, în formatul prevăzut în anexa nr. 2;
- c) Declarație de imparțialitate și confidențialitate, în formatul prevăzut în anexele nr. 3.1—3.3.

Art. 2. — (1) Declarația generală privind conflictul de interese se semnează în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data angajării persoanei respective în funcția care implică gestionarea și implementarea Programului Operațional Regional 2007—2013.

(2) Declarația de interese se actualizează, de regulă, anual, precum și în termen de maximum o lună de la apariția oricărei situații care afectează realitatea și corectitudinea informațiilor incluse în aceasta.

(3) Declarația de imparțialitate și confidențialitate se semnează, pentru fiecare proiect/contract de finanțare în parte, astfel:

a) Declarația de imparțialitate și confidențialitate prevăzută în anexa nr. 3.1, de către personalul implicat în gestionarea și implementarea Programului Operațional Regional 2007—2013, care este implicat în derularea de activități privind:

- verificarea conformității administrative a unei cereri de finanțare;
- verificarea eligibilității unei cereri de finanțare;
- președintele/secretarul comisiei de evaluare tehnică și financiară;

— verificarea conformității proiectului tehnic pentru un proiect pentru care a fost depusă o cerere de finanțare;

— efectuarea vizitei pe teren în vederea propunerii spre finanțare a unui proiect pentru care a fost depusă o cerere de finanțare;

— întocmirea/verificarea contractului de finanțare pentru un proiect pentru care a fost depusă o cerere de finanțare;

b) Declarația de imparțialitate și confidențialitate prevăzută în anexa nr. 3.2, de către experții/asesorii independenți, asigurați de Autoritatea de Management a Programului Operațional Regional (AMPOR), care realizează evaluarea tehnică și financiară a cererilor de finanțare, precum și, dacă este cazul, verificarea conformității proiectului tehnic;

c) Declarația de imparțialitate și confidențialitate prevăzută în anexa nr. 3.3, de către personalul implicat în gestionarea și implementarea Programului Operațional Regional 2007—2013, care este implicat în derularea de activități privind monitorizarea implementării/verificarea tehnică/verificarea financiară a proiectelor care fac obiectul contractelor de finanțare semnate, semnează pentru fiecare proiect/contract de finanțare în parte, de a cărui monitorizare răspunde.

Art. 3. — Anexele nr. 1, 2 și 3.1—3.3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin constituie abatere disciplinară și se sancționează conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga

București, 24 februarie 2009.
Nr. 104.

**DECLARAȚIE GENERALĂ
privind conflictul de interes**

Subsemnatul/Subsemnata,, în cadrul
(funcția) (denumirea direcției/serviciului/unității, după caz)
din, declar prin prezenta, pe propria răspundere și sub sancțiunea aplicabilă falsului în declarații, că am luat
(denumirea instituției)
cunoștință de și accept în integralitate responsabilitățile ce îmi revin în această calitate.

Mă angajez:

— să respect politicile, procedurile și regulile aplicabile funcției pe care o dețin, astfel cum acestea sunt descrise în manualele de proceduri interne ale Autorității de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismului Intermediar pentru Programul Operațional Regional, pe parcursul întregii perioade în care dețin această funcție;

— să nu furnizez consultanță sau orice alte servicii oricărei persoane fizice sau juridice, dacă acest lucru are ori poate avea ca efect compromiterea capacității mele de a acționa cu imparțialitate și obiectivitate în îndeplinirea sarcinilor și responsabilităților ce îmi revin în calitate de angajat al Autorității de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismului Intermediar pentru Programul Operațional Regional;

— ca, ori de câte ori voi fi implicat(ă) în analiza/evaluarea/contractarea/monitorizarea implementării/certificarea cheltuielilor realizate în cadrul unui proiect depus spre finanțare/finanțat*) prin Programul Operațional Regional, să nu mă aflu într-o situație care m-ar împiedica să acționez imparțial și nediscriminatoriu;

— să informez din timp Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Regional asupra apariției oricăror circumstanțe, precum afilieri, relații profesionale, comerciale sau personale etc., care au sau pot avea ca efect compromiterea abilității mele de a respecta angajamentele asumate prin prezenta declarație.

Subsemnatul/Subsemnata declar că înțeleg și accept că furnizarea deliberată către Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Regional de date incorecte și/sau incomplete în legătură cu situațiile avute în vedere mai sus constituie abatere disciplinară și va fi sancționată conform legii.

Semnătura

Data

*) Se va menține opțiunea corespunzătoare funcției îndeplinite de persoana care semnează declarația, conform fișei postului respectiv.

DECLARAȚIE DE INTERESE

Subsemnatul/Subsemnata,, având funcția de la direcția,
declar pe propria răspundere:

1. Asociat sau acționar la societăți comerciale, companii/societăți naționale, instituții de credit, grupuri de interes economic, precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale:			
Unitatea Denumirea și adresa	Calitatea deținută	Nr. de părți sociale sau de acțiuni	Valoarea totală a părților sociale și/sau a acțiunilor
1.1.			
2. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control ale societăților comerciale, regiilor autonome, companiilor/societăților naționale, instituțiilor de credit, grupurilor de interes economic, asociațiilor sau fundațiilor ori ale altor organizații neguvernamentale:			
Unitatea Denumirea și adresa	Calitatea deținută	Valoarea beneficiilor	
2.1.			
3. Calitatea de membru în cadrul asociațiilor profesionale și sau sindicale			
3.1.			
4. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control, retribuită sau neretribuită, deținută în cadrul partidelor politice, funcția deținută și denumirea partidului politic			
4.1.			

Prezenta declarație constituie act public și răspund, potrivit legii penale, pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menționate.

Data completării

.....

Semnătura

.....

DECLARAȚIE DE IMPARȚIALITATE ȘI CONFIDENȚIALITATE

I. Subsemnatul/Subsemnata,, în calitate de expert însărcinat cu verificarea conformității administrative/expert însărcinat cu verificarea eligibilității/președinte/secretar al comisiei de evaluare tehnică și financiară/expert însărcinat cu verificarea conformității proiectului tehnic/expert însărcinat cu efectuarea vizitei pe teren/expert însărcinat cu întocmirea contractului*) pentru Cererea de finanțare nr. (nr. CF) pentru proiectul (titlul proiectului), declar prin prezenta, pe propria răspundere și sub sancțiunea aplicabilă falsului în declarații, că:

a) nu am fost implicat(ă) în elaborarea cererii de finanțare sau a oricărui document anexat acesteia și/sau a proiectului tehnic;

b) nu fac și nu am făcut parte în ultimele 12 luni din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare al solicitantului;

c) nu sunt și nu am fost în ultimele 12 luni angajat al solicitantului și/sau al unui partener/asociat;

d) nu dețin și nu am deținut în ultimele 12 luni părți sociale/acțiuni din capitalul subscris al solicitantului;

e) nu fac și nu am făcut parte în ultimele 12 luni din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic;

f) nu dețin și nu am deținut în ultimele 12 luni părți sociale/acțiuni din capitalul subscris al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic;

g) nu sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv cu:

persoane care dețin funcții de conducere sau care fac parte din consiliul de administrație/organele de conducere ori de supervizare ale solicitantului;

persoane care fac parte din echipa de management al proiectului.

De asemenea, declar cu bună-credință că, după cunoștințele mele:

a) nu sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv cu persoane care dețin părți sociale din capitalul subscris al solicitantului ori al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic;

b) nu mă aflu în nicio altă situație de natură să îmi afecteze obiectivitatea și imparțialitatea în exercitarea calității de expert însărcinat cu verificarea conformității administrative/expert însărcinat cu verificarea eligibilității/președinte/secretar al comisiei de evaluare tehnică și financiară/expert însărcinat cu verificarea conformității proiectului tehnic/expert însărcinat cu efectuarea vizitei pe teren/expert însărcinat cu întocmirea contractului*).

II. Mă angajez ca, în limitele și în condițiile prevăzute în Acordul-cadru de delegare a atribuțiilor privind implementarea Programului Operațional Regional 2007—2013 și manualele de proceduri interne și cu respectarea prevederilor legislației naționale și comunitare în vigoare, să păstrez confidențialitatea asupra:

conținutului cererii de finanțare și al oricăror documente anexate acesteia/proiectului tehnic/contractului*), precum și asupra oricăror altor documente și informații prezentate de către solicitant și de care voi lua cunoștință în exercitarea calității sus-menționate, a căror dezvăluire ar putea aduce atingere dreptului solicitantului ori al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic de a-și proteja proprietatea intelectuală sau secretele comerciale;

(dacă este aplicabil) lucrărilor comisiei de evaluare și conținutului raportului de evaluare.

III. Înțeleg că este responsabilitatea mea să notific cu promptitudine Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Regional asupra apariției oricărei circumstanțe/situații de natura celor menționate la pct. I din prezenta declarație, care intervine pe parcursul desfășurării activității mele, precum și să mă recuz imediat din calitatea de expert însărcinat cu verificarea conformității administrative/expert însărcinat cu verificarea eligibilității/președinte/secretar al comisiei de evaluare tehnică și financiară/expert însărcinat cu verificarea conformității proiectului tehnic/expert însărcinat cu efectuarea vizitei pe teren/expert însărcinat cu întocmirea contractului*) pentru Cererea de finanțare nr. (nr. CF).

Subsemnatul/Subsemnata declar că informațiile furnizate sunt complete și corecte în fiecare detaliu și înțeleg că persoanele autorizate de Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Regional în acest sens au dreptul de a solicita, în scopul verificării și confirmării acestei declarații, orice informații suplimentare privind datele și informațiile furnizate.

Subsemnatul/Subsemnata autorizez prin prezenta orice instituție, societate comercială, bancă, alte persoane juridice să furnizeze informații reprezentanților autorizați ai Autorității de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismului Intermediar pentru Programul Operațional Regional cu privire la orice aspect menționat în prezenta declarație.

Semnătura

Data

*) Se va menține opțiunea corespunzătoare funcției îndeplinite de persoana care semnează declarația, conform fișei postului respectiv.

DECLARAȚIE DE IMPARȚIALITATE ȘI CONFIDENȚIALITATE

I. Subsemnatul/Subsemnata,, în calitate de expert/asesor independent însărcinat cu evaluarea tehnică și financiară/expert independent însărcinat cu verificarea conformității proiectului tehnic pentru Cererea de finanțare nr. (nr. CF) pentru proiectul (titlul proiectului), declar prin prezenta, pe propria răspundere și sub sancțiunea aplicabilă falsului în declarații, că:

— nu am fost implicat(ă) în elaborarea cererii de finanțare sau a oricărui document anexat acesteia și/sau a proiectului tehnic;

— nu fac și nu am făcut parte în ultimele 12 luni din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare al solicitantului;

— nu sunt și nu am fost în ultimele 12 luni angajat al solicitantului și/sau al unui partener/asociat;

— nu dețin și nu am deținut în ultimele 12 luni părți sociale/acțiuni din capitalul subscris al solicitantului;

— nu fac și nu am făcut parte în ultimele 12 luni din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic;

— nu dețin și nu am deținut în ultimele 12 luni părți sociale/acțiuni din capitalul subscris al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic;

— nu sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv cu persoane care dețin funcții de conducere ori care fac parte din consiliul de administrație/organele de conducere ori de supervizare ale solicitantului și cu persoane care fac parte din echipa de management al proiectului.

De asemenea, declar cu bună-credință că, după cunoștințele mele:

— nu sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv cu persoane care dețin părți sociale din capitalul subscris al solicitantului sau al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic;

— nu mă aflu în nicio altă situație de natură să îmi afecteze obiectivitatea și imparțialitatea în exercitarea calității de expert/asesor independent însărcinat cu evaluarea tehnică și financiară/expert independent însărcinat cu verificarea conformității proiectului tehnic*).

II. Mă angajez:

— să nu utilizez informațiile și documentele obținute sau la care am acces în decursul perioadei de exercitare a calității de expert/asesor independent însărcinat cu evaluarea tehnică și financiară/expert independent însărcinat cu verificarea conformității proiectului tehnic*) în alt scop decât acela de a-mi îndeplini obligațiile ce îmi revin în această calitate;

— să nu divulg niciunei terțe părți, fără acordul prealabil al Autorității de Management pentru Programul Operațional Regional și, după caz, al părții de la care provine informația/documentul, niciuna/niciunul dintre informațiile/documentele obținute sau la care am acces în decursul perioadei de exercitare a calității sus-menționate (dacă este aplicabil), inclusiv despre lucrările comisiei de evaluare și conținutul raportului de evaluare;

— să nu păstrez nicio copie de pe documentele obținute sau la care am acces în decursul perioadei de exercitare a calității sus-menționate după finalizarea acesteia.

III. Înțeleg că este responsabilitatea mea să notific cu promptitudine Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Regional asupra apariției oricărei circumstanțe/situații de natura celor menționate la pct. I din prezenta declarație, care intervine pe parcursul desfășurării activității mele, precum și să mă recuz imediat din calitatea de expert/asesor independent însărcinat cu evaluarea tehnică și financiară/expert independent însărcinat cu verificarea conformității proiectului tehnic*) pentru Cererea de finanțare nr. (nr. CF).

Subsemnatul/Subsemnata declar că informațiile furnizate sunt complete și corecte în fiecare detaliu și înțeleg că persoanele autorizate de Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Regional în acest sens au dreptul de a solicita, în scopul verificării și confirmării acestei declarații, orice informații suplimentare privind datele și informațiile furnizate.

Subsemnatul/Subsemnata autorizez prin prezenta orice instituție, societate comercială, bancă, alte persoane juridice să furnizeze informații reprezentanților autorizați ai Autorității de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismului Intermediar pentru Programul Operațional Regional cu privire la orice aspect tehnic și financiar în legătură cu prezenta declarație.

Semnătura

Data

*) Se va menține opțiunea corespunzătoare funcției îndeplinite de persoana care semnează declarația, conform fișei postului respectiv.

DECLARAȚIE DE IMPARȚIALITATE ȘI CONFIDENȚIALITATE

I. Subsemnatul/Subsemnata,, în calitate de expert însărcinat cu monitorizarea implementării/verificarea tehnică/verificarea financiară*) a proiectului (titlul proiectului) pentru Cererea de finanțare nr. (nr. CF), declar prin prezenta, pe propria răspundere și sub sancțiunea aplicabilă falsului în declarații, că:

— nu am fost implicat(ă) în elaborarea cererii de finanțare sau a oricărui document anexat acesteia și/sau a proiectului tehnic;

— nu fac și nu am făcut parte în ultimele 12 luni din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare al beneficiarului**);

— nu sunt și nu am fost în ultimele 12 luni angajat al beneficiarului și/sau al unui partener/asociat;

— nu dețin și nu am deținut în ultimele 12 luni părți sociale/acțiuni din capitalul subscris al beneficiarului;

— nu fac și nu am făcut parte în ultimele 12 luni din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic;

— nu dețin și nu am deținut în ultimele 12 luni părți sociale, acțiuni din capitalul subscris al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic;

— nu sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv cu persoane care dețin funcții de conducere ori care fac parte din consiliul de administrație/organele de conducere sau de supervizare ale beneficiarului ori cu persoane care fac parte din echipa de management al proiectului desemnată de beneficiar.

De asemenea, declar cu bună-credință că, după cunoștințele mele:

— nu sunt soț/soție, rudă sau afin până la gradul al doilea inclusiv cu persoane care dețin părți sociale din capitalul subscris al beneficiarului ori al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic;

— nu mă aflu în nicio altă situație de natură să îmi afecteze obiectivitatea și imparțialitatea în exercitarea calității de expert însărcinat cu monitorizarea implementării/verificarea tehnică/verificarea financiară*) a proiectului.

II. Mă angajez ca, în limitele și în condițiile prevăzute în Acordul-cadru de delegare a atribuțiilor privind implementarea Programului Operațional Regional 2007—2013 și manualele de proceduri interne și cu respectarea prevederilor legislației naționale și comunitare în vigoare, să păstrez confidențialitatea asupra conținutului contractului de finanțare și al oricăror documente anexate acestuia, inclusiv asupra proiectului tehnic, precum și asupra oricăror altor documente și informații prezentate de către beneficiar și de care voi lua cunoștință în exercitarea calității sus-menționate, a căror dezvăluire ar putea aduce atingere dreptului beneficiarului ori al operatorului/operatorilor economic/economici care a/au elaborat cererea de finanțare sau orice document anexat acesteia și/sau proiectul tehnic de a-și proteja proprietatea intelectuală sau secretele comerciale.

III. Înțeleg că este responsabilitatea mea să notific cu promptitudine Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Regional asupra apariției oricărei circumstanțe/situații de natura celor menționate la pct. I din prezenta declarație, care intervine pe parcursul desfășurării activității mele, precum și să mă recuz imediat din calitatea de expert însărcinat cu monitorizarea implementării proiectului*) aferent Cererii de finanțare nr. (nr. CF).

Subsemnatul/Subsemnata declar că informațiile furnizate sunt complete și corecte în fiecare detaliu și înțeleg că persoanele autorizate de Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Regional în acest sens au dreptul de a solicita, în scopul verificării și confirmării acestei declarații, orice informații suplimentare privind datele și informațiile furnizate.

Subsemnatul/Subsemnata autorizez prin prezenta orice instituție, societate comercială, bancă, alte persoane juridice să furnizeze informații reprezentanților autorizați ai Autorității de Management pentru Programul Operațional Regional/Organismului Intermediar pentru Programul Operațional Regional cu privire la orice aspect tehnic și financiar în legătură cu prezenta declarație.

Semnătura

Data

*) Se va menține opțiunea corespunzătoare funcției îndeplinite de persoana care semnează declarația, conform fișei postului respectiv.

**) Prin *beneficiar* se înțelege persoana juridică cu care a fost încheiat contractul de finanțare, precum și fiecare dintre persoanele juridice asociate în cazul unui contract de finanțare încheiat cu un parteneriat.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU COMUNICAȚII

DECIZIE**privind identificarea piețelor relevante ale serviciilor de transmisie în format analogic prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre a serviciilor publice de programe de televiziune și radiodifuziune**

În temeiul dispozițiilor art. 6 alin. (2) pct. 17 și ale art. 8 alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 106/2008 privind înființarea Autorității Naționale pentru Comunicații, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 32 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Comunicații emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se identifică piețele relevante din sectorul comunicațiilor electronice ale serviciilor de transmisie în format analogic prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre a serviciilor publice de programe de televiziune și radiodifuziune, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie, ale căror caracteristici pot justifica impunerea unor obligații specifice în sarcina furnizorilor de rețele și de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață.

Art. 2. — Pe piețele identificate în conformitate cu dispozițiile art. 1, Autoritatea Națională pentru Comunicații realizează

periodic analize de piață, în scopul determinării situației concurențiale și al impunerii, menținerii, modificării sau retragerii obligațiilor specifice prevăzute în cap. II din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Comunicații,
Dorin-Liviu Nistoran

București, 3 martie 2009.

Nr. 154.

ANEXĂ

PIEȚELE RELEVANTE**din sectorul comunicațiilor electronice ale serviciilor de transmisie în format analogic prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre a serviciilor publice de programe de televiziune și radiodifuziune****I. a) Piața relevantă a produsului**

Piața serviciilor de transmisie în format analogic prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre a serviciilor publice de programe de televiziune

Piața cuprinde transmisia inițială în format analogic prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre a serviciilor publice de programe de televiziune la nivel național și local, transportul acestor servicii de programe prin rețelele de comunicații electronice și transmiterea finală, în integralitate și fără nicio modificare, a serviciilor publice de programe de televiziune în vederea recepționării de către utilizatorii finali.

Piața identificată este o piață de gros, supusă prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare.

b) Piața geografică relevantă

Piața națională determinată de teritoriul României

II. a) Piața relevantă a produsului

Piața serviciilor de transmisie în format analogic prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre a serviciilor publice de programe de radiodifuziune în banda de frecvențe FM

Piața cuprinde transmisia inițială în format analogic prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre a serviciilor publice de programe de radiodifuziune în banda de frecvențe FM, la nivel local și național, transportul acestor servicii de programe prin rețelele de comunicații electronice și transmiterea finală, în

integralitate și fără nicio modificare, a serviciilor publice de programe de radiodifuziune în banda de frecvențe FM, în vederea recepționării de către utilizatorii finali.

Piața identificată este o piață de gros, supusă prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 34/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare.

b) Piața geografică relevantă

Piața națională determinată de teritoriul României

III. a) Piața relevantă a produsului

Piața serviciilor de transmisie în format analogic prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre a serviciilor publice de programe de radiodifuziune în banda de frecvențe AM

Piața cuprinde transmisia inițială în format analogic prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre a serviciilor publice de programe de radiodifuziune în banda de frecvențe AM, la nivel local și național, transportul acestor servicii de programe prin rețelele de comunicații electronice și transmiterea finală, în integralitate și fără nicio modificare, a serviciilor publice de programe de radiodifuziune în banda de frecvențe AM, în vederea recepționării de către utilizatorii finali.

Piața identificată este o piață de gros, supusă prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 34/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare.

b) Piața geografică relevantă

Piața națională determinată de teritoriul României.

MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 1 la Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 3.062/C/2008**

Având în vedere dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Ordinul ministrului justiției nr. 3.062/C/2008 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale,

luând în considerare prevederile art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 229/2008 privind măsuri pentru reducerea unor cheltuieli la nivelul administrației publice,

ținând cont de dispozițiile art. 23 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției și libertăților cetățenești emite următorul ordin:

Art. I. — La anexa nr. 1 la Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 3.062/C/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2008, sintagma „Din care posturi de conducere: 335” se

modifică și va avea următorul cuprins: „Din care posturi de conducere: 275”.

Art. II. — Oficiul Național al Registrului Comerțului și oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat

București, 20 februarie 2009.
Nr. 640/C.

MINISTERUL JUSTIȚIEI ȘI LIBERTĂȚILOR CETĂȚENEȘTI

ORDIN**pentru modificarea Regulamentului privind condițiile de participare, organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea funcțiilor vacante de director general, director general adjunct și director de direcție în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și de director de unitate penitenciară, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 3.493/C/2007**

În temeiul art. 29 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției și libertăților cetățenești emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul privind condițiile de participare, organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea funcțiilor vacante de director general, director general adjunct și director de direcție în cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor, precum și de director de unitate penitenciară, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 3.493/C/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din

21 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (2), literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

„b) comisia de interviu pentru susținerea proiectului de management și testarea aptitudinilor manageriale:

— președinte: — un secretar de stat sau o altă persoană desemnată de ministrul justiției și libertăților cetățenești;

— membri: — un specialist în management;
— un psiholog;
— 2 specialiști din cadrul Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești și al Administrației Naționale a Penitenciarelor;

— secretari: — unu sau 2 funcționari publici cu statut special din cadrul Compartimentului de resurse umane al Administrației Naționale a Penitenciarelor, în raport cu numărul posturilor scoase la concurs sau cu numărul candidaților înscriși la concurs;

c) comisia de soluționare a contestațiilor:

— președinte: — un secretar de stat sau o altă persoană desemnată de ministrul justiției și libertăților cetățenești;

— membri: — 4 specialiști din cadrul Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești și al Administrației Naționale a Penitenciarelor;

— un psiholog, numai pentru soluționarea contestațiilor la proba interviului;

— un specialist în management, numai pentru soluționarea contestațiilor la proba interviului;

— secretari: — unu sau 2 funcționari publici cu statut special din cadrul Compartimentului de resurse umane al Administrației Naționale a Penitenciarelor, în raport cu numărul posturilor scoase la concurs sau cu numărul candidaților înscriși la concurs.”

2. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele care se înscriu la concurs trebuie să îndeplinească și următoarele condiții specifice:

a) să aibă studii superioare absolvite cu diplomă de licență emisă de instituții acreditate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării sau echivalentă;

b) să aibă calitatea de personal încadrat în sistemul administrației penitenciare;

c) să aibă vechime în sistemul administrației penitenciare de cel puțin:

— 10 ani, pentru postul de director general și director general adjunct;

— 7 ani, pentru postul de director de direcție în Administrația Națională a Penitenciarelor și de director de unitate penitenciară;

d) să aibă vechime de cel puțin 5 ani în specialitatea studiilor absolvite, necesare exercitării funcției de conducere pentru care candidează;

e) să aibă vechime într-o funcție de conducere prevăzută cu studii superioare de cel puțin:

— 5 ani, pentru postul de director general și director general adjunct;

— 3 ani, pentru postul de director de unitate și director de direcție;

f) să nu fi împlinit vârsta de 55 de ani la data organizării concursului;

g) să nu fie în evidență cu sancțiuni disciplinare neradiate, conform art. 69 din Legea nr. 293/2004, cu modificările și completările ulterioare;

h) să fi obținut la evaluarea anuală a activității profesionale în ultimii 3 ani cel puțin calificativul «Foarte bun».”

3. La articolul 7, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Dosarul de înscriere va conține în mod obligatoriu:

— cererea de înscriere la concurs, cu o singură opțiune;

— curriculum vitae — model european;

— copii ale actelor de stare civilă;

— copia livretului militar, unde este cazul;

— copii ale diplomelor de studii și ale altor acte care atestă efectuarea unor specializări, după caz;

— copia carnetului de muncă sau o adeverință care să ateste funcțiile ocupate și vechimea în muncă;

— cazierul judiciar;

— fișa medicală, în cazul personalului contractual din sistemul administrației penitenciare, sau adeverință medicală eliberată de medicul instituției, din care să reiasă că este apt medical pentru a ocupa funcția pentru care candidează, în cazul funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare;

— declarația pe propria răspundere că nu a fost eliberat din motive imputabile sau destituit dintr-o funcție publică în ultimii 7 ani sau că nu se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare;

— declarația pe propria răspundere că nu a fost agent sau colaborator al organelor de securitate ca poliție politică;

— declarația pe propria răspundere că nu a obținut în ultimele 6 luni avizul «respins» la o examinare psihologică pentru o funcție din cadrul sistemului penitenciar;

— alte documente care atestă îndeplinirea cerințelor specifice postului scos la concurs, după caz.”

4. Articolul 30 va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — În termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la afișarea rezultatelor finale, candidații declarați admiși la concurs sunt numiți în funcție, în condițiile legii, pe baza proceselor-verbale cu rezultatele finale.”

Art. II. — Referirile la „Ministerul Justiției” din cuprinsul ordinului se înlocuiesc cu „Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești”.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției și libertăților cetățenești,
Gabriel Tănăsescu,
secretar de stat

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE SUPRAVEGHERE A PRELUCRĂRII DATELOR CU CARACTER PERSONAL

DECIZIE

privind stabilirea unui model de autorizație pentru transferul în străinătate al datelor cu caracter personal în baza art. 29 alin. (4) din Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date

Văzând Referatul de aprobare nr. 1 din 5 februarie 2009 privind necesitatea stabilirii unui model de autorizație pentru transferul în străinătate al datelor cu caracter personal în baza art. 29 alin. (4) din Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere calitatea României de stat membru cu drepturi depline al Uniunii Europene,

văzând dispozițiile art. 25 pct. 2 al Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, potrivit cărora un stat membru poate autoriza transferul de date cu caracter personal către o țară terță care nu asigură un nivel de protecție adecvat atunci când operatorul oferă garanții suficiente privind protecția vieții private și a drepturilor și libertăților persoanelor, precum și modalitatea de exercitare a acestora,

văzând prevederile considerentelor (56) și (57) ale Directivei 95/46/CE, potrivit cărora, în scopul dezvoltării comerțului internațional, protecția persoanei garantată în Uniunea Europeană nu se opune transferului de date în state terțe care asigură un nivel de protecție adecvat, acesta fiind interzis doar în țările care nu oferă standardele de protecție stabilite de aceeași directivă,

având în vedere dispozițiile art. 21 alin. (3) lit. c), raportate la art. 29 alin. (4) din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora autoritatea de supraveghere poate autoriza transferul de date cu caracter personal către un stat a cărui legislație nu prevede un nivel de protecție cel puțin egal cu cel oferit de legea română atunci când operatorul oferă garanții suficiente cu privire la protecția drepturilor fundamentale ale persoanelor, garanții care trebuie să fie stabilite prin contracte încheiate între operatori și persoanele fizice sau juridice din dispoziția cărora se efectuează transferul,

ținând cont de Decizia președintelui Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal nr. 90/2006 privind cazurile în care nu este necesară notificarea prelucrării unor date cu caracter personal și Decizia președintelui Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal nr. 100/2007 privind stabilirea cazurilor în care nu este necesară notificarea prelucrării unor date cu caracter personal, precum și de Decizia președintelui Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal nr. 28/2007 privind transferurile datelor cu caracter personal către alte state,

având în vedere Decizia președintelui Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal nr. 95/2008 privind stabilirea formularului tipizat al notificărilor prevăzute de Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date,

în baza prevederilor art. 3 alin. (5) din Legea nr. 102/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 6 alin. (2) lit. b) și ale art. 8 din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, aprobat prin Hotărârea Biroului permanent al Senatului nr. 16/2005,

președintele Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă modelul de autorizație pentru transferul în străinătate al datelor cu caracter personal în baza art. 29 alin. (4) din Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, prevăzut în anexă.

Art. 2. — Anexa face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 3. — Decizia se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Art. 4. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, orice dispoziții contrare se abrogă.

Președintele Autorității Naționale de Supraveghere
a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal,
Georgeta Basarabescu

A U T O R I Z A Ț I A

Nr. din

pentru transferul în străinătate al datelor cu caracter personal în baza art. 29 alin. (4) din Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul art. 21 alin. (3) lit. c), raportat la art. 29 alin. (4) din Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare,

Având în vedere:

— natura datelor cu caracter personal transmise:

.....;

— scopul prelucrării:

.....;

— statul de destinație:

.....;

— garanțiile pentru protecția drepturilor fundamentale ale persoanelor, stabilite prin contractul încheiat între¹ și²,

președintele Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

A U T O R I Z E A Z Ă

Transferul de date cu caracter personal în³, efectuat de¹,
către², transfer notificat cu nr.⁴.

Prezenta autorizație nu exonerează operatorul de îndeplinirea celorlalte obligații care îi revin potrivit Legii nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv de obligația de a se supune controlului efectuat de către Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal.

În condițiile legii, Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal poate dispune orice măsuri, în cazul în care constată încălcarea obligațiilor asumate de către operator.

Președintele Autorității Naționale de Supraveghere
a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal,
Georgeta Basarabescu

¹ Se va menționa numele/denumirea exportatorului de date.

² Se va menționa numele/denumirea importatorului de date.

³ Se va menționa numele statului sau al statelor către care se transferă datele cu caracter personal.

⁴ Se va menționa numărul de înregistrare a notificării din Registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 428713